

Statutem Karaimskiego Związku Religijnego w Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 34. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w porozumieniu z interesowanymi ministrami, a w zakresie spraw aktów stanu cywilnego — Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

Art. 35. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Jednocześnie tracą moc obowiązującą dotychczasowe przepisy prawne w przedmiotach, unormowanych ustawą niniejszą.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów:
Marjan Zyndram-Kościałkowski

Minister Spraw Wewnętrznych: *Wł. Raczkiewicz*

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego: *W. Świętosławski*

242.

DEKRET PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 9 kwietnia 1936 r.

o sprzedaży niektórych nieruchomości państwowych.

Na podstawie art. 55 ust. (1) ustawy konstytucyjnej i ustawy z dnia 30 marca 1936 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania dekretów (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 186) postanawiam co następuje:

Art. 1. Zezwala się na sprzedaż następujących nieruchomości, stanowiących własność Skarbu Państwa i pozostających pod zarządem wojska:

- 1) nieruchomości, położonej w Warszawie — Pole Mokotowskie, o powierzchni 122 ha;
- 2) gruntów pofortecznych Antoninów, położonych w Warszawie, o powierzchni 27 ha;
- 3) gruntów pofortecznych Lewiepole, położonych w Warszawie, o powierzchni 17 ha;
- 4) gruntów pofortecznych Lewinów, położonych w Warszawie, o powierzchni 12,46 ha;
- 5) placów, położonych w Warszawie przy ul. Elbląskiej i Przasnyskiej, o powierzchni 14 ha;
- 6) gruntów wraz z zabudowaniami, położonych w Warszawie przy ul. Powązkowskiej Nr. 28, 30 i 39, o powierzchni 2,4 ha;

7) parcel budowlanych, położonych w Krakowie przy ul. Rakowickiej, o powierzchni 1,7 ha;

8) gruntów pofortecznych, położonych w Krakowie, o powierzchni 38,4 ha.

Art. 2. (1) Plan sprzedaży wymienionych w art. 1 nieruchomości ustali Minister Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewnętrznych i Skarbu.

(2) Cenę i warunki sprzedaży wymienionych nieruchomości ustali Komisja szacunkowa, ustanowiona przez Ministra Spraw Wojskowych w porozumieniu z interesowanymi ministrami.

Art. 3. Wpływy, uzyskane ze sprzedaży wymienionych w art. 1 nieruchomości, przeznaczają się na Fundusz Obrony Narodowej.

Art. 4. Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Ministrowi Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 5. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów:
Marjan Zyndram-Kościałkowski

Minister Spraw Wojskowych: *Kasprzycki*

243.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 31 marca 1936 r.

o zmianie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 15 kwietnia 1935 r. o ulgach w spłacie zaległości podatkowych.

Na podstawie art. 1 i 5 ustawy z dnia 10 marca 1932 r. o spłacie zaległości podatkowych oraz zaległych składek i opłat na rzecz niektórych publiczno-prawnych instytucji ubezpieczeń (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr. 50, poz. 336) zarządzam co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 15 kwietnia 1935 r. o ulgach w spłacie zaległości podatkowych (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 225) wprowadza się zmiany następujące:

1) W § 2 w ust. (1) na końcu punktu 3) kropkę zastępuje się średnikiem, poczem dodaje się nowy punkt, oznaczony jako 4), w brzmieniu następującem:

„4) płatnicy, którym ogłoszono upadłość, nie korzystają z ulg, bądź tracą prawo do dalszych ulg, wynikających z rozporządzenia niniejszego.”;

2) w § 3:

a) w ust. (2) skreśla się wyrazy „oraz ulgi określone w paragrafach następujących”;

b) dodaje się po ustępie (2) nowy ustęp, oznaczony jako (3), w brzmieniu następującem:

„(3) Płatnikowi, któremu nie przypisano podatku (§ 1) w latach budżetowych 1933/34 i 1934/35, a który posiada w tym podatku zaległości, pochodzące z okresów z przed 1 kwietnia 1933 r., umorzenia przewidziane w ust. (1) przysługują, o ile ogólna suma tych zaległości, wyprowadzona na dzień 31 marca 1935 r. w porównaniu z ogólną ich sumą, wyprowadzoną na dzień 31 marca 1933 r., uległa wskutek dokonanych uiszczeń zmniejszeniu w stopniu przepisany w ust. (1).”;

3) § 4 otrzymuje brzmienie:

„(1) Płatnikowi, który uiszczył w roku budżetowym 1934/35 równowartość przypisanego mu w tym roku podatku, odracza się do dnia 31 marca 1938 r. zapłatę zaległości w podatku, pochodzących z okresów z przed 1 kwietnia 1933 r., które nie ulegają umorzeniu na podstawie ust. (1) § 3, oraz zaległości, pochodzących z roku budżetowego 1933/34.

(2) Płatnikowi, któremu na podstawie ust. (2) § 3 umorzono połowę zaległości, pochodzących z przed 1 kwietnia 1933 r., a który w terminie do dnia 31 marca 1935 r. włącznie uiszczył podatek, przypisany mu w roku budżetowym 1933/34, zapłatę drugiej połowy zaległości, pochodzących z przed 1 kwietnia 1933 r., odracza się do dnia 31 marca 1938 r.

(3) Płatnikowi, któremu na podstawie ust. (3) § 3 umorzono połowę zaległości, pochodzących z przed 1 kwietnia 1933 r., zapłatę drugiej połowy tych zaległości odracza się do dnia 31 marca 1938 r.

(4) Odroczenia, o których mowa w ust. (1) — (3), przysługują pod warunkiem uiszczenia w latach budżetowych 1935/36, 1936/37 i 1937/38 podatku, przypisywanego w tych latach.”;

4) w § 5:

a) w ust. (1) w pkt. 2) skreśla się wyraz „dobrowolnie”;

b) skreśla się ustęp (2);

c) ustępy (3) i (4) oznacza się jako ustępy (2) i (3);

5) po § 5 dodaje się nowy paragraf, oznaczony jako § 5a, w brzmieniu następującem:

„(1) Płatnik, któremu w latach budżetowych 1935/36, 1936/37 i 1937/38 lub w jednym z tych okresów budżetowych podatek nie zostanie przypisany, zachowuje prawo do odroczenia zaległości, przewidzianego w § 4, traci natomiast prawo do umorzenia, przewidzianego w pkt. 2) ust. (1) § 5, związanego z rokiem budżetowym, w którym mu podatek nie przypisano. Jeżeli jednak w odpowiednim następnym roku budżetowym (1936/37, 1937/38 lub 1938/39) zostanie płatnikowi przypisany podatek za dwa lub więcej lat i płatnik uiszczy ten podatek w roku budżetowym,

w którym nastąpił jego przypis, odzyskuje prawo do umorzenia związanego z rokiem poprzednim lub z latami poprzednimi, a to w zależności od tego, za ile lat podatkowych ponad jeden uskuteczniono mu przypis podatku.

(2) Płatnik, który w roku budżetowym 1935/36, 1936/37 lub 1937/38 nie uiszczył przypisanego mu w danym roku podatku, traci prawo do umorzenia części zaległości odroczonej (§ 4), przewidzianego w pkt. 2) ust. (1) § 5 i związanego z rokiem budżetowym, w którym podatku przypisanego nie uiszczył, oraz do odroczenia tej części zaległości do dnia 31 marca 1938 r.”;

6) w § 6 skreśla się w ustępie (1) oznaczenie „(1)” oraz skreśla się ustęp (2);

7) § 11 otrzymuje brzmienie:

„(1) Ilekroć przepisy rozporządzenia niniejszego uzależniają uzyskanie ulg od uiszczenia w roku budżetowym 1934/35 sumy, stanowiącej równowartość przypisanego w tym roku podatku, rozumie się przez to co następuje:

1) „podatek przypisany” stanowi ogólna suma wymierzonego podatku łącznie z dodatkami, zmniejszona o odpisy, dotyczące tegoż wymiaru i dokonane w roku budżetowym, w którym uskuteczniono przypis; jeżeli jednak w wyniku rozpatrzenia odwołań, udzielenia ulg z tytułu nowowzniesionej budowli lub z innego powodu podatek, przypisany w roku budżetowym 1934/35, został w tymże roku całkowicie odpisany, uważa się, że płatnik w roku budżetowym 1934/35 nie miał przypisanego podatku;

2) przy ustalaniu równowartości uiszczeń bierze się pod uwagę wszelkie wpłaty dokonane w gotówce, w świadczeniach w naturze i w papierach wartościowych, które w myśl obowiązujących przepisów można spłacać należności podatkowe, oraz w kompensacjach, o których mowa w § 3 art. 97 ordynacji podatkowej lub w zarządzeniach wydanych przed dniem wejścia w życie ordynacji podatkowej — bądź dobrowolnie, bądź w drodze egzekucji, z wyłączeniem wpłat, zaliczonych na odsetki, odsetki ulgowe i koszty egzekucji, oraz wpłat, zużytych na pokrycie zaliczek na podatek przemysłowy od obrotu za rok 1934 i 1935.

(2) Ilekroć przepisy rozporządzenia niniejszego uzależniają uzyskanie ulg od uiszczenia w określonym terminie należności, rozumie się przez to wpłaty uskutecznione zarówno dobrowolnie, jak i na skutek wdrożonej egzekucji.

(3) Jeżeli płatnik, przed dniem wejścia w życie rozporządzenia niniejszego, pokrył należność podatkową w drodze kompensacji, zgodnie z przepisem § 3 art. 97 ordynacji podatkowej lub zarządzeniami wydanymi przed dniem wejścia w życie ordynacji podatkowej, to kompensację taką uważa się w rozumieniu rozporządzenia niniejszego za uiszczenie, dokonane w dniu złożenia urzędowi skarbowemu zaświadczenia dłużnej władzy lub urzędu o wysokości kwoty należnej płatnikowi. Należności podatkowe, pokryte w drodze kompensacji, nie korzystają z ulg, przewidzianych w rozporządzeniu niniejszym.

szem, chociażby dłużna władza przelała należną kwotę do kasy urzędu skarbowego po dniu 31 marca 1935 r.

(4) Jeżeli z uwagi na przysługujące płatnikowi wynagrodzenie za grunty przejęte na cele osadnictwa wojskowego lub reformy rolnej odroczone mu płatność niektórych należności podatkowych, to zaległości z tytułu tych podatków do wysokości przysługującego płatnikowi wynagrodzenia nie korzystają z ulg, przewidzianych w rozporządzeniu niniejszem.

(5) Należności podatkowe, znajdujące pokrycie w sumach złożonych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia niniejszego do depozytu celem podziału przez sąd, nie korzystają z ulg, chociażby przekazanie tych sum władzom skarbowym nastąpiło po dniu wejścia w życie rozporządzenia niniejszego.

(6) Jeżeli po zastosowaniu ulg, określonych w rozporządzeniu niniejszem, wymiary podatku przypisane w roku budżetowym 1933/34 i w latach poprzednich na skutek wniesionych odwołań ulegną zmianie, właściwa władza skarbowa podda przyznanie ulgi rewizji i zastosuje je w takim rozmiarze, jakiby płatnikowi przysługiwał, gdyby odwołanie rozstrzygnięto przed dniem 1 kwietnia 1935 r., i gdyby wprowadzona wskutek uwzględnienia odwołania

nadpłata została przerachowana na pokrycie innych zaległości w tym podatku, do których zastosowano ulgi z rozporządzenia niniejszego, z wyjątkiem ulgi, przewidzianej w § 8."

§ 2. Płatnicy, którzy przed dniem wejścia w życie rozporządzenia niniejszego utracili prawo do ulg, przewidzianych w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 15 kwietnia 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 225), wskutek nieuiszczenia dobrowolnie podatku przypisanego w roku budżetowym 1935/36, odzyskują je z dniem wejścia w życie rozporządzenia niniejszego na warunkach określonych w tym rozporządzeniu. Kwoty uiszczone przez tych płatników na pokrycie zaległości, podlegających odroczeniu, powinny być przerachowane przede wszystkim na bieżące zaległości w podatkach podlegających ulgom, w braku zaś takich zaległości — na zaległości w innych daninach, niepodlegających ulgom, a w braku zaległości jednych i drugich — powinny być przerachowane na pokrycie zaległości, odroczonej w myśl § 4, z zastosowaniem bonifikaty, o której mowa w § 9.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

Tłoczono z polecenia Ministra Sprawiedliwości w Drukarni Państwowej w Warszawie.

83204

Cena 40 gr

Prenumerata Dz. U. R. P. wynosi w kraju 8 zł kwartalnie (32 zł rocznie). Władze, urzędy i instytucje państwowe oraz władze samorządu terytorjalnego opłacają 6 zł kwartalnie (24 zł rocznie). Do prenumeraty zagranicznej dolicza się 4 zł kwartalnie (16 zł rocznie) tytułem porta pocztowego. Prenumeratę wpłacać należy zgóry przed początkiem każdego kwartału, półrocza lub roku.

Zamówienia na prenumeratę jak również na numery pojedyncze wykonywa się jedynie po wpłaceniu należności. Reklamacje spowodu nieotrzymania poszczególnych numerów wnosić należy do właściwych urzędów pocztowych niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru. Reklamacyj spóźnionych lub wniesionych niewłaściwie nie uwzględnia się.

Wszelkie wpłaty na Dz. U. R. P. wnosić należy za pośrednictwem P. K. O. na konto czekowe Adm. Dz. Ustaw 30-130.